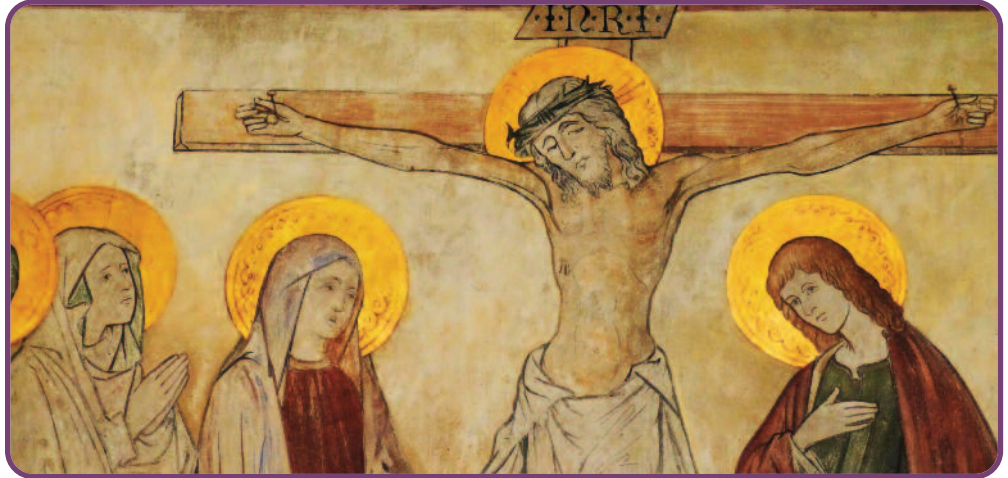

Az új élet ígérete

Az Isten-látás vágyával ma csatlakozunk azokhoz a lelkes görög zarándokokhoz, akik az evangéliumi beszámoló szerint annak idején így fordultak Jézus egyik apostolához, Fülöp-höz: „Uram, látni szeretnénk Jézust.”

Egészen biztosan állíthatjuk, hogy lelkesedésük nem csupán kíváncsiságból fakadt. Kérésük jelzi, hogy Jézus tanításának és cselekedeteinek híre távolabbi vidékekre is eljutott, és most látni szeretnék azt, akiről a hihetetlen történetek szólnak. Hittel és jóindulattal keresik Jézust, szeretnék őt személyesen is megismerni, hallgatni. Kicsit sajnáljuk, hogy az események ezután más fordulatot vesznek és János evangélista nem jegyezt le semmit arról, hogy találkoztak-e személyesen Jézussal. Fellépésük megemlékezésével az evangélista mintha csak arra törekedne, hogy bemutassa a lassanként felálló két tábor, az egyik oldalon azokat, akik lelkesen hallgatják és hittel fogadják Jézust, a másik oldalon azokat, akik hitetlenül elutasítják őt.

A jelenet ebben a megközelítésben ösztönzés, hogy mi is odaálljunk valamelyik oldalra. Számunkra sem lehet elegendő az, ha valamiféle emberi kíváncsiság vezet minket az Úrhoz. Talán arra sincs jelen esetben szükség, hogy fogadalmakat tegyünk, hogy nem fogjuk sem elhagyni, sem megtagadni Jézust, hanem kitartunk mellette.

Az ilyen magabiztos keresztény számára legyen figyelmeztetés, hogy az áruló éppen a legszűkebb tanítványi körből, az apostolok köréből került ki, de még a többi apostol hite is több próbatételre esett át. Gondoljunk csak Pé-

terre, aki meglehetősen gyáva módon tagadta meg Mesterét szenvedésének óráiban, igaz, rögtön megbánta bűnét és később volt lehetősége jóvátenni azt. A nagy lelkesedés helyett elégedjünk meg szívünk érzésével, az Úr utáni vágyakozással. Az a szándék legyen bennünk, hogy kövessük, elkísérjük őt a szenvedések útján.

Ha kitartok Jézus mellett a kereszthordozásban, akkor Isten kegyelmének köszönhetően részesedni fogok a feltámadásban is. Minden meghalásban benne van az új élet ígérete, az örök élet ígérete.

Újjászületés, feltámadás

A görögök kérdése után János evangélista Jézus beszédét közli, amely így kezdődik: „Eljött az óra, hogy megdicsőüljön az Emberfia.”

Az Úr jól tudja, hogy eljött a megváltás ideje. Eljött az ő áldozatának, önfeláldozásának az ideje. Magként hull a földbe, hogy újjászülethessen. Meg kell hálnia, hogy feltámadhasson az örök életre. Amikor arról beszélünk, hogy Jézus emberré lett, akkor ebben az is benne van, hogy meghalt, mert a halál is hozzátartozik az ember életéhez. Jézus nem csak az emberi élet szép oldalát vállalta, hanem azt is, hogy szenvedjen és meghaljon. Minden újjászületés megsemmisülésből fakad. Minden újjáéledés elmúlásból fakad. Mindenki feltámadása a halálból fakad.

Az Úr példája

Urunk, Jézus Krisztus, te példát mutattál életeddel és haláloddal. Példát mutattál nekünk az imában és a szenvedésben. Taníts meg mindkettőre!

Nem félek attól, hogy megváltozom, mert tudom, hogy közelebb kerülhetek hozzád. Szeretnék az imában elcsendesedni, az Istenre hallgatni, és hagyni, hogy tetszése szerint alakítson engem. Szeretnék bátorságot kérni a szenvedéshez, a kereszthordozáshoz, az elhagyatottsághoz, hogy eljuthassak oda, hogy az élettől már semmit se várjak, hanem mindent Istentől várjak. Jézusom, te buzó voltál az imában és erős a szenvedésben. Taníts engem erényeidre! Taníts, hogy felvegyem keresztemet és veled vigyem azt életem napjai során.

Nagyböjt 5.
vasárnapja
Jer 31,31-34
Zsid 5,7-9
Jn 12,20-33

Hétfő,
Szent József
2Sám7,4-5a.12-14a.16
Róm 4,13.16-18.22
Mt 1,16.18-21.24a

Kedd
Szám 21,4-9
Jn 8,21-30

Szerda
Dán 3,14-20.
91-92.95
Jn 8,31-42

Csütörtök
Ter 17,3-9
Jn 8,51-59

Péntek
Jer 20,10-13
Jn 10,31-42

Szombat
Ez 37,21-28
Jn 11,45-57

Virágvasárnap
Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Mk 14,1-15,47